

tilsammen fra hele Riget, og saa mene, at det bliver en virkelig Plan. Det er ogsaa Luftkasteller i Forhold til dette Lands Størrelse, og det vilde sluge hele Landet op, saa at der tilsidst ikke blev Noget tilbage. Det er altsaa ikke dette Udenomsvæsen med 14^{1/2} Millioner til Hals-Mou og 8—10 Millioner til Helgenæs, som vi holde paa; man har tidligere fra vor Side talt om et Par Millioner og allerede det var ikke Lidet. Det er ikke Noget, der kan betegnes som en Plan. Hvad man i Ingenieurforpjet og Generalstaben kunde lave af den Slags Tegninger, kunde man meget godt kalde en Plan, men det ligger saa langt fra Virkeligheden som muligt. Nei, den høitærede Minister har korrekt betegnet Kjernen af det Hele, hvad de Herrer ville. Han siger, Sjælland er den mest udsatte Stilling, og der er igjen Kjøbenhavn Objektet, og det er rigtig. Den inderste Kerne af det Hele bliver Kjøbenhavns Befæstning, og naar man faar den, er man evig glad, saa følger man med Fornøielse alt muligt Andet. Naar dette er Betragtningen, tillader jeg mig at tro, at denne militæristiske Betragtninger bliver de facto en Opgivelse af Landets øvrige Forsvar; og det, som man skal kæmpe for i første Linie, vil snarere blive et Skinforsvar end et virkeligt alvorligt Forsvar. Med Hensyn til Sagtyndigheden paa anden Haand, da var det egentlig ikke mig, den høitærede Minister skulde være saa vred paa. Jeg kjender jo meget godt, den høitærede Ministers meget omfattende Kundskaber ogsaa paa det militære Omraade. Vi have arbejdet her sammen i saa mange Aar, og om jeg maaste har været her omtrent dobbelt saa længe som den høitærede Minister, saa har han været paa andre Steder, hvor han har erhvervet sig ganske andre Kundskaber og har haft Leilighed til at lære Sigt at kjende; men jeg sagde ikke Andet, end hvad vi have hørt her i Salen, at den høitærede Ministers Betragtning staar at læse i en Kapitains Pjece; hvorfor skal jeg da for en saadan faktisk Bemærkning behandles saaledes af den høitærede Minister? Jeg har ikke neget, at den høitærede Minister meget godt kunde sige Andet, end hvad der staar i denne Pjece. Det kunne vi Allesammen, vi have læst saa mange Pjeccer. Med Hensyn til det meget ærede Medlem fra Middelfart (Monrad) har jeg egentlig ikke Andet at sige end det: jeg har bedt ham om navnlig at studere Søforsvarets Historie ved Kjøbenhavn, og han vil da komme til den Erkjendelse, at vi staa paa Sagtyndigheden, naar vi sige, at det vil beskytte imod et virksomt Bombardement. Vi kunne ikke forlange, at det ærede Medlem skal være inde

i den Slags Forhandlinger, som han ikke igjennem mange Aar specielt har fulgt. Jeg vil sige, at det, vi have naaet til, er allerede overordentlig Meget, og jeg tror, at vore Officerer vilde være meget mere glade ved at øve sig i at bruge Kanonerne, saa at de kunne bruges efter den Forklaring, der blev givet, end ved at give sig til at lave Tegninger og Overslag over Fæstninger, saa de ikke faae alligevel. Overhovedet vilde det være en stor Binding, at den endelige Ordning af Forsvaret fra alle Sider blev ligesom staaet fast, saaledes at vi ikke kom til at anvende en saadan Masse af Kræfter, som vi hidtil have anvendt, thi den høie Regjering har i alle de Aar, den har siddet ved Roret, paa alle Omraader ødelagt en Mangfoldighed af Arbejdstid og Kræfter ved at forberede Lovforslag, der staa i saa fjern Forbindelse med Befolkningens Tankegang, at naar de kom hertil, vare de kun Makulatur; men paa intet Omraade har man i den Grad ødslet med Kræfter som paa det militære. Der har været den Fordel ved dette, at der har man haft nogle flere Kræfter at bruge, der ellers vanskeligt kunde have faaet Tid til at gaa, navnlig efter den store Udvikelse af Ingenieurforpjet. Selv om disse Tegninger, de have gjort til forskjellige Befæstninger, ikke have haft videre reel Nytte, saa have de dog derfor paa den anden Side ikke været saa overordentlig skadelige. Med Hensyn til de 100,000 Mand kan jeg ikke Andet end fastholde Beregningen fuldt ud, og forjaavidt glædede det mig, at det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (N. P. Jensen) vilde erkjende, at, dersom vi havde 100,000 Mand, kunde han sælge Kjøbenhavns Befæstning: saa kunde han opgive Kjøbenhavns Befæstning. Dersom vi tog et Antal af Værnepligtige her i Landet i Forhold til vor Befolkning, ligesom de tage i Schweiz, vilde vi kunne levere 150,000 Mand, og dersom hele Norden tog det i samme Forhold, kunde det levere 624,000 Mand. Jeg sagde forleden Dag 400,000 Mand for Norden; thi jeg tager kun i denne Beregning Vinien, og første Opbud af Landeværnet, 12—13-aars Mandskab vilde være utilstrækkelig. Det ærede Medlem fra Randers var saa venlig at forklare mig, at hans Venner blandt de Militære i Grunden vare enige med mig og havde den samme Betragtning af Forsvaret, som jeg her har udvillet, saaledes som han antydede forleden Dag under en Henviisning til en tidligere Udvikling for 3 à 4 Aar siden i denne Sal. Det er mig meget kjært at høre dette af det ærede Medlem, thi saa kunde vi maaste følges ad, og jeg skal da være meget villig til at være til